

بررسی روش های نگهداری سیب زمینی در داخل خاک

علیرضا دشتباز، قنبر لایی

اعضاء هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی دامغان

با توجه به سطح زیر کشت سیب زمینی در کشور ۱۵۰۰۰۰۰ هکتار و تولید بیش از ۳۰۰۰۰۰۰ تن در سال و جایگاه این محصول در کشور، یکی از مهمترین و اصلی ترین اهداف کشاورزی پس از تولید این محصول، نگهداری از آن می باشد و امروزه به دلیل اینکه سیب زمینی یکی از محصولات مهم غذایی می باشد و از زمان برداشت تا زمان مصرف به زمان زیادی نیاز دارد و از طرفی نیز به دلیل گوستی و آبیکی بودن بافت آن، نگهداری از آن به صورت معمولی مشکل و در برخی موارد باعث وارد شدن خسارت زیادی به محصول و به کشاورزان می شود به همین دلیل آزمایشی به صورت فاکتوریل با دو فاکتور، فاکتور اول رقم (دراگا، دیامت، آکریبا) و فاکتور دوم با چهار سطح (حالت معمولی در انبار، به عنوان شاهد و سه حالت با ارتفاع ۱۰، ۲۰، ۳۰ سانتی متر داخل خاک روی هم داخل چاهک در یک محیط کاملاً یکنواخت با حداقل رطوبت در قالب طرح CRD با سه تکرار در اول آبان ماه ۱۳۸۴ انجام گرفت و سپس با یک لایه کلش به طور یکنواخت کل سطح پوشیده و برای جلوگیری از نفوذ رطوبت باران به داخل چاهک، با پلاستیک روی آن را پوشیده شد و در ۱۵ فروردین از داخل خاک خارج گردید، و درصد غده های آلوده، تعداد جوانه ها و طول جوانه ها و وزن سیب زمینی هر سطوح وزن و اندازه گیری گردید و سپس با نرم افزار SAS تجزیه واریانس و مقایسه میانگین ها توسط آزمون دانکن در سطح ۵٪ صورت گرفت. در فاکتور اول یعنی شاهد با بقیه از نظر در صد جوانه زنی، طول جوانه و کاهش وزن غده تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ نشان داد ولی فاکتور دوم در سطح ۳۰ سانتیمتر با بقیه فقط از نظر آلودگی تفاوت نشان داد، ولی از لحاظ اثر متقابل آکریبا در سطح ۳۰ سانتیمتر از لحاظ درصد آلودگی و تعداد جوانه ها با بقیه تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ درصد نشان داد.